

עכשיו מדבר על זמן הגאולה העתידה,	
אומר לגויים התקרבו לשמוע,	קָרְבוּ גוֹיִם לְשִׁמְעַ
ומלכויות הקשיבו,	וּלְאֲמִיּוֹת הַקְּשִׁיבוּ
תשמע הארץ,	תִּשְׁמַע הָאָרֶץ
וכל האנשים הממלאים אותה,	וּמִלְאֵי אֶרֶץ
המקומות המיושבים,	תְּבֵל
וכל היוצאים והנכנסים לתוך הארץ.	וְכָל יוֹצְאֵי וְנֹכְחֵי הָאָרֶץ:
תדעו שיש כעס מאת ד' על כל העמים,	כִּי קֶזֶף לִידֹד עַל כָּל הַגּוֹיִם
וכעס על כל הצבא שלהם,	וְחִמָּה עַל כָּל צְבָאָם
ד' יאבד ויכרית אותם,	הַחֲרִימָם
וימסור אותם לשחיטה.	נִתְּנָם לַטֶּבַח
הרוגי הגוים יושלכו ברחובות,	וְחִלְיָהֶם יִשְׁלָכוּ
ומגופות שלהם יעלה סירחון, הנביא רוצה לתאר בדרך של גוזמא, שישפך הרבה דם,	וּפְגָרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֲשָׁם
ולכן אומר, שההרים יהיו נמסים מריבוי הדם.	וְנִמְסוּ הָרִים מִדָּמָם:
שרי הגויים שבשמים, יהיו נמסים,	וְנִמְקוּ כָּל צְבֵאֵי הַשָּׁמַיִם
השמים יהיו נגללים ומכוסים, כמו ספר שגללו אותו, וכשהשמים יתכסו, וגם השמש והירח יתכסו, לא יהיה אור, הנמשל הוא: שיהיו צרות רבות,	וְנִגְלוּ כִסְפֵי הַשָּׁמַיִם
וכל האומות שתחת שליטת השרים בשמים,	וְכָל צְבָאָם
יהיו נובלים, כמו גפן ותאנה נובלים.	יִבּוֹל כְּנֹב לַעֲלֵה מִגֶּפֶן וְכֵן בְּלֹת מִתְּאֵנָה:
בתחילה תהיה החרב של ד' שבעה מדם השר שלמעלה של אדום,	כִּי רוּחַ בְּשָׁמַיִם חֲרָבִי
ואח"כ תרד על אדום, בארץ למטה,	הִנֵּה עַל אֲדוֹם תֵּרֵד
ותרד על העם שגזרתי עליהם, לאבד אותם ולהכרית אותם,	וְעַל עַם חֲרָמִי
בהם יעשה משפט.	לְמִשְׁפָּט:
החרב של ד' תהיה מלאה בדם ההרוגים,	חֲרָב לִידֹד מְלֵאָה דָם

הַדְּשָׁנָה	היא תיעשה דשנה ושמנה
מַחְלָב	מחלב ההרוגים,
מַדְּם כָּרִים	הנביא ממשיל את שרי הגוים, לכבשים שמנים,
וְעֵתוּדִים	ולעיזים זכרים שנקראים עתודים,
מַחְלָב כְּלִיּוֹת אֵילִים	ויהיו שמנים יותר מהחלב שיש על הכליות של האילים,
כִּי זָבַח לֵידֹד בְּבַצְרָה	כי ד' מוכן לעשות שחיטה בבצרה, שהיא במואב, {הסיבה שהיא תיענש ביחד עם אדום, בגלל שעזרה לאדום בהקמת מלך משלה},
וְטָבַח גְּדוֹל בְּאַרְץ אֲדוּם:	ושחיטה גדולה תהיה בארץ אדום.
וַיִּרְדּוּ רֵאמִים עִמָּם	גם הראמים שהם חיות גדולות ירדו להישחט, ביחד עם הכבשים השמנים,
וּפְרִים עִם אַבִּירִים	ופרים עם בהמות חזקות,
וְרוֹתֵהָ אֲרָצָם מַדְּם	וארץ אדום תהיה שבעה מהדם,
וְעֶפְרָם מַחְלָב יִדְשָׁן:	והעפר יהיה שמן מהחלב.
כִּי יוֹם נָקַם לֵידֹד	יגיע יום של נקמה, שד' ינקום את נקמת עמו,
שְׁנַת שְׁלוּמִים	ובאותה שנה ישלם גמול לגויים,
לְרִיב צִיּוֹן:	בגלל שרוצה לריב את הריב של ציון שצועקת לפניו לעשות לה דין.
וְנִהְפְּכוּ נַחְלִיָּה לַזֶּפֶת	ויהפכו נחלי אדום לזפת,
וְעֶפְרָה לַגִּפְרִית	והעפר יהפך להיות לגפרית,
וְהִיְתָה אֲרָצָה לַזֶּפֶת בְּעֶרְהָ:	והארץ תהיה לזפת בוערת.
לֵילָה וַיּוֹמֵם לֹא תִכְבֶּה	בלילה וביום לא תכבה האש,
לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשָׂנָהּ	ולעולם יעלה ממנה עשן שריפה,
מִדּוֹר לְדוֹר תִּחַרְבַּ	מאותו דור עד סוף כל הדורות, תהיה חריבה,
לְנִצַּח נִצְחִים אֵין עֹבֵר בָּהּ:	ולנצח נצחים, לא יהיה מי שיעבור בה, כי תהיה שממה.
וַיִּרְשׁוּהָ	ויהיו בה כאילו שהיא ירושה להם, סוגי העופות שרגילים לגור במקומות חריבים,
קָאֵת וְקִפּוֹד וַיִּנְשׂוּף וְעַרְבַּ	ושמם קָאֵת, קִפּוֹד, יִנְשׂוּף ועורב,

יִשְׁכְּנוּ בָּהּ	וכולם יגורו בה,
וְנָטָה עָלֶיהָ קוֹתָהּ וְאֲבָנֵי בָהּ:	כשבונים בנין, לוקח הבנאי חבל שנקרא קו, ותלוי בו אבן עשויה מעופרת, ומניח אותו על קיר הבנין, לבדוק אם הבנין ישר, כך הקב"ה כביכול ישתמש בזה, אך לא בשביל לבנות בנין אלא להרוס בנין.
חֲרִיָּה	השרים שלה יעמדו במקומם,
וְאֵין שֵׁם מְלוֹכָה יִקְרָאוּ	ולא יקראו לעצמם שם של מלכות ושררה,
וְכָל שָׂרֵיהֶּ יְהִיוּ אָפְסִים:	וכל השרים יהיו כלא כלום.
וְעִלְתָּה אֲרָמְנֵי תֵיָה סִירִים	ויגדלו על הארמונות סוגי קוצים שנקרים סירים,
קִמוֹשׁ וְחוֹחַ בְּמִבְצָרֶיהָ	וקימוש וחוץ, שגם הם קוצים, יגדלו בערים המבוצרות,
וְהִיתָה נֹוֹה תַנִּים	ותהפוך למדור לנחשים שנקראים תנים,
חֲצִיר לְבָנוֹת יַעֲנָה:	ותשמש כחצר לבנות יענה.
וּפְגָשׁוּ צִיִּים אֶת אֵיִים	יהיו שם כ"כ הרבה בעלי חיים, עד שכשילכו שם יפגשו האיים את הציים (חתולים),
וְשַׁעִיר עַל רַעְהוּ יִקְרָא	ושד יקרא לחבירו, כי במקומות שוממים נמצאים שדים,
אֲךְ שֵׁם הַרְגִיעָה לִילִית	ורק במקום זה תמצא האמא של השדים שנקראת לילית,
וּמִצָּאָה לָּהּ מְנוּחָ:	מקום של מנוחה, כי בני אדם לא יהיו שם.
שָׁמָּה קִנְנָה קַפּוֹז	שם תבנה לעצמה קן הקיפוד,
וְתִמְלֹט	ושמה תטיל את הביצים שלה,
וּבִקְעָה	ותבקיע את הביצים כדי שיצאו אפרוחים,
וְדָגְרָה בְּצִלָּהּ	ושמה תקרא לאפרוחים שלה שיבואו להסתתר בצל שלה,
אֲךְ שֵׁם נִקְבְּצוּ דִיּוֹת	ורק שם יהיה מקום טוב לעוף שקוראים דיו,
אֲשֶׁה רַעוּתָהּ:	להיות אחת עם חברתה.
דְּרָשׁוּ מֵעַל סֶפֶר יָד וְדָ וּקְרָאוּ	חפשו בספר ויקרא בפרשת שמיני, ותמצאו שם את החיות והעופות

שהזכרו,	
ותראו שאחת מאלו לא תחסר מלהיות שמה,	אֶחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדְּרָה
ואף אחת לא תגרום לחברתה להיות חסרה שם,	אֲשֶׁה רְעוּתָהּ לֹא פִקְדוּ
כי פי ד' ציוה שיבואו לשם,	כִּי פִי הוּא צִוָּה
וברצונו קיבץ אותם לשם.	וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן:
והוא הפיל גורל, ויצא בגורל שאלו החיות יבואו על האויב,	וְהוּא הִפִּיל לְהֵן גּוּרְלִי
ובידו חילק להם את החיות בחבל שבו מודדים שנקרא קו,	וַיְדוּ חִלְקָתָהּ לָהֶם בְּקוֹ
לעולם יירשו אותה,	עַד עוֹלָם יִירְשׁוּהָ
ובכל הדורות ישכנו בה.	לְדוֹר וָדוֹר יִשְׁכְּנוּ בָּהּ:
	פָּרַק לָהּ.
תשמח	יִשְׁשׂוּם
ארץ ישראל שעכשיו היא כמדבר,	מְדַבֵּר
ומקום שממה,	וְצִיָּה
כופל הדברים: ותגל כמו מדבר שנקרא ערבה,	וְתִגַּל עֲרָבָה
ויגדלו שם פרחים כגון ורד שנקרא חבצלת.	וְתִפְרַח כַּחֲבַצְלֹת:
תפרח, תשמח	פָּרַח תִּפְרַח
ותגל גילה אחר גילה,	וְתִגַּל אַף גִּילֹת
ותשיר,	וְרִנָּן
היופי שיש ביער הלבנון ינתן לה מד',	כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ
וגם את היופי של הכרמל, מקום שדות וכרמים,	הַדֶּר הַכְּרָמַל
וגם את של המקום השמן שנקרא שרון,	וְהַשְּׂרוֹן
יושבי א"י יראו את כבוד ד',	הִמָּה יִרְאוּ כְבוֹד יְדֵי יְדֹ
וביופי שיופיע אלוקינו.	הַדֶּר אֶל הַיְנוּ:
ד' אומר לנביאים, חזקו את ישראל ע"י שתבשרו בשורת הגאולה, לישראל שרפו ידיהם והתייאשו מהגאולה,	חֲזִקוּ יְדֵי־רַפּוֹת
והעם שברכיו עומדות ליפול ולהכשל	וּבִרְכֵי־כַשְׁלוֹת
חזקו.	אִמְצוּ:

אָמְרוּ לְנִמְהָרֵי לֵב במהירות, אמרו לאלו שלבם רוצה שתבוא הגאולה	
חֲזְקוּ התחזקו	
אַל תִּירָאוּ ואל תפחדו שלא תב'א הגאולה,	
הִנֵּה אֵל הַיָּכֵם נָקָם יָבוֹא הנה יב'א אלוקיכם, ויקח נקמה מהגויים,	
גָּמוּל אֵל הַיָּם הוּא יָבוֹא ויב'א להם תשלום מאלוקים במידת הדין,	
וַיִּשְׁעֲכֶם: ואז יבוא ויודשיע אתכם.	
אַז תִּפְקַחְנָה עֵינֵי עוֹרִים ישראל שהיו כמו עורים, שרואים איך שמבזים אותם, וצריכים להתנהג כאילו אינם רואים, אז תפקחנה עיניהם,	
וְאֲזַנֵּי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחְנָה: ומה שהיו כמו חרשים ששומעים שמעליבים אותם, וצריכים להתנהג כאילו אינם שומעים, תפתחנה עכשיו אזניהם.	
אַז יִדְלַג כְּאֵיל פֶּסַח ישראל שהיו חלושי כוח, כאילו שהם חגרים, יקפצו עכשיו כמו אֵיל,	
וְתָרַן לְשׁוֹן אֱלֹם לשונם של עם ישראל שהיו כאילו הם אלמים, תשיר שירה,	
כִּי נִבְקְעוּ בַמַּדְבָּר מַיִם כי במדבר שאינו מקום מים, נבקעה האדמה וגילו שם מעינות מים,	
וּנְחָלִים בְּעַרְבָּה: ונחלים נתגלו במדבר. הכוונה שד' יצמיח ישועה לכל השבורים.	
וְהָיָה הַשָּׂרֵב לְאָגָם מקום שיש בו יובש מרוב החום, יהפך להיות אגם מים,	
וְצִמְאוֹן לְמַבּוּעֵי מַיִם והמקום שיש שם צמאון, יהיה למעין שנובעים ממנו מים, הכוונה אלו שהיו בשפלות יתרוממו,	
בְּנוֹה תַנִּים רַבְּצָה במקום ששכב לנוח הנחש שנקרא תנין,	
חֲצִיר יהיה שם מקום שיש בו דשא,	
לִקְנָה וְגַמָּא: וצמחים שנקראים קנה וגומא, כי תהיה שם הרבה רטיבות.	
וְהָיָה שֵׁם מִסְּלוּל וְדָרֶךְ במקומות השוממים, תהיה מסילה, דרך כבושה,	
וְדָרֶךְ הַקֹּדֶשׁ יִקְרָא לָהּ ותיקרא דרך הקודש,	
לֹא יַעֲבְרֶנּוּ טָמֵא לא יעבור שם אדם טמא, הכוונה רשע,	

הוא למו	הדרך הזו תהיה מיוחדת לעם ישראל,
הלך דרך	בין מי שרגיל ללכת בדרכים,
ואילים	ובין מי שהוא כמו טיפש בעיני דרכים, כי אינו רגיל ללכת בדרכים,
לא יתעו:	לא יתבלבלו בדרך, כי הדרך תהיה סלולה.